

Kámen zmizelých

I vzal Samuel jeden kámen a položil jej mezi Mispu a Šén. Dal mu jméno Eben-ezer (to je Kámen pomoci) a prohlásil: „Až potud nám Hospodin pomáhal.“ (1Sm 7,12)

Lidská paměť je krátká. Lidová přísloví „Sejde z očí, sejde z mysli“ nebo „Co oko nevidí, srdce nebolí“ jsou pravdivá. Proto nechal prorok Samuel postavit před oči Izraele Kámen pomoci zvaný Eben-ezer. I proto lidé stavějí pomníky nejen na hřbitovech, ale i podél cest a na místech, kde se něco mimořádného událo, ať už slavného nebo tragického. Eben-ezer byl kamenem, který měl Izraelcům připomínat obojí, porážku i vítězství.

Kladení pamětních kamenů má dlouhou historii, která trvá dodnes, jeden takový máme nyní překvapivě a nově před naším sborovým domem v Soukenické ulici. Jedná se o tzv. stolpersteine, v českém jazyce to znamená kámen zmizelých. Takových kamenů jsou po Praze stovky a v Evropě tisíce. Jsou to pamětní kameny, o které mají lidé – pohledem – klopýtnout, zavadit a před kterými se mají ze zvědavosti, ale především z úcty sklonit.

Mosazné destičky vsazované do dlažby připomínají jména většinou židovských obětí nacistické zvěle, lidí, kteří zde mezi námi žili a zmizeli. Náš pamětní kámen nese jméno Gabriely Steinové, která, podle vyprávění pravnučky, krátce bydlela v našem domě, než byla deportována. Kdo z nás ji

znal, pamatuje si její jméno a příběh? Zmizela, ale ne docela, na zlatě lesklé destičce se dočítáme, že se narodila roku 1886, byla v roce 1942 nuceně vystěhována do Terezína a pak o rok později do Osvětimi, kde zahynula. Její mosaznou destičku i s kytičkou umístil před náš dům 1. listopadu 2022 předseda Pražské židovské obce František Bányai.

Lidská paměť je krátká, proto si připomeňme, že v letech 1939 až 1941 byli Židé v Protektorátu Čechy a Morava zbaveni majetku a občanských práv. V září 1941 vyvrcholilo jejich vydělení z většinové společnosti příkazem nosit viditelné označení,

žlutou hvězdu s nápisem Jude. Následovaly transporty do ghatt a vyhlazovacích koncentračních táborů v rámci „konečného řešení židovské otázky“. Židé byli odstraněni z běžného života. Do konce roku 1942 byla do Terezína z protektorátu deportována většina židovského obyvatelstva – více než 61 tisíc mužů, žen a dětí, mezi nimi i padesátiletá Gabriela Steinová.

Abychom nezapomněli, co to konkrétně znamenalo, pak vezme, že před deportací byli

Židé soustředěni na shromaždišti (většinou ve škole, sokolovně nebo v Praze Holešovicích v tzv. Radiotruhu), kde museli předat klíče od bytu, potvrdit odevzdání majetku Říši a kde byli podrobováni ponižujícím prohlídkám a trestům. Následovaly transporty, které probíhaly v přeplněných dobytčácích, kde byli lidé uzavřeni několik dní bez jídla, pití nebo možnosti jít na toaletu, a to byl teprve začátek konce...

Lidská paměť je krátká, proto dal Samuel postavit kámen Eben-ezer, který se stal výmluvným a hraničním mezníkem. „Až potud nám pomáhal Hospodin,“ řekl Samuel. Až potud! Boží pomoc nepřichází kdykoliv a často na ni musíme čekat. Kámen Eben-ezer Samuel postavil Izraeli před oči dvacet let po tragické porážce. Tak dlouho čekali Izraelci na vítězství nad svými nepřáteli. Měl se stát svědectvím o prohře a nyní vítězství, měl se stát mluvícím (výmluvným) kamenem. Jako je výmluvná mosazná destička umístěná před naším sborovým domem – porážka a přece vítězství, zmizení a přece objevení, zapomnění a přece vzpomnutí.

Podobně jako kámen od Kristova hrobu, který byl znamením smrti a porážky, ale i vítězství a života. Ježíšův hřbitovní kámen mluví o tom, že až potud nám pomohl Hospodin, až po smrt svého Syna, až po jeho vzkříšení. Proto je tak dobré přicházet na bohoslužby, abychom nezapomněli na Krista. A když při tom očima zavadíme o zlatou destičku umístěnou na chodníku před sborovým domem, vzpomeňme také na všechny, kteří nesmyslně zahynuli za druhé světové války a nyní umírají na Ukrajině. Kámen zapomnění se paradoxně stává kamenem vzpomínky a kamenem pomoci.

Bronislav Matulík

CB DOUDLEVECKÁ A CB NÁVRAT VÁS
SRDEČNĚ ZVOU NA ONLINE

Celocirkevní večer modliteb a chval

**6. LISTOPADU
OD 18:30**

ŽIVÉ VYSÍLÁNÍ
 YouTube KANÁL CB PLZEŇ

VEČEREM PROVEDE KAZATEL DANIEL ŠRÁMEK A HUDEBNÍ SKUPINA

**WWW.CBPLZEN.CZ
WWW.CBNAVRAT.CZ**

Miluj Boha a bližního

Sborový den 20. listopadu 2022 v Soukenické

Srdečně vás zveme na mimořádnou neděli – na sborový den. Opět se sjedeme z Prahy, ale i ze stanic v Kralupech a v Neveklově.

Bude to příležitost uzavřít podzimní pásmo výkladů a kázání Desatera. Soustředíme se na největší přikázání. Když se Ježíše ptali, který z Hospodinových příkazů je největší, odpověděl známým dvojí, přikázáním lásky:

První je toto: „Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!“ Druhé je toto: „Miluj svého bližního jako sám sebe!“ Většího přikázání nad tato dvě není.“

Těšit se můžeme na kázání bratra Pavla Černého, ale nejen na něho. Těšit se můžeme na obecenství u společného stolu a také na odpolední program, při kterém si představíme, jaké skvělé věci a služby ve sboru konáme, a ještě i konat budeme moci.

Modleme se za naše společenství, za náš sbor a sborový den. Přijďme, budme spolu a projevme velmi prakticky lásku k Bohu a jeden ke druhému. Třeba tak, že s sebou přinesetec dobrého pro druhé. Těšíme se!

Bronislav Matulík

Pozvěte a dejte se pozvat

Nová iniciativa: Pozvěte svého souseda na oběd

Milé sestry a bratři, v České republice, existuje projekt Rodina Odvedle. Jeho cílem je propojit u společného stolu rodiny Čechů s rodinami cizinců ze zemí mimo Evropskou unii a pomoci tak bourat bariéry mezi sousedy rozdílných národností.

Chceme vás se staršovstvem povzbudit k podobné iniciativě v rámci sboru. I my jsme velmi různí a někdy jsme jako cizinci vedle sebe. Jsme sice křesťané, jsme děti Boží, máme stejného Otce v nebesích a stejného Spasitele, ale máme své různé tradice, způsoby a někdy jsme si vzdálení. Máme jen své blízké přátele, okruh lidí, se kterými navazujeme bližší kontakt, je omezený. Navíc často nejsme ani zvyklí někoho k sobě pozvat nebo naopak nechat se pozvat k druhým.

Proto neváhejte a jednou za měsíc po bohoslužbě pozvěte svého nedělního souseda z lavice, nebo kohokoliv jiného odvedle, kterého ani moc neznáte (třeba ani jménem ne!) k sobě na nedělní oběd. A také neváhejte pozvání od druhých přijmout. Možná že právě první neděle v měsíci by se dobře hodila, anebo samozřejmě kterákoliv jiná. Společné jídlo je projevem přátelství a gesto lásky. Otevírá se nám tím dobrá příležitost poznávat jeden druhého a možná i bourat předsudky, které jsme si, Bůh ví proč, o sobě možná vytvořili. Možná že tak prožijeme něco, co zakoušeli lidé, kteří zvali Ježíše do svých domovů, aby s ním jedli, pili a radovali se. A když Ježíš neváhal přijímat pozvání ke stolu, neváhejme ani my. A pokud by to bylo složitě doma, pozvat lze i do restaurace...

Bronislav Matulík

Náš sbor po vizitaci

Inspirace k rozhovorům a modlitbám podle vizitační zprávy

Staršovstvo od června do října diskutovalo vizitační zprávu a přijalo z ní následujících 16 inspirujících bodů k rozhovorům o životě našeho sboru a k modlitbám za náš sbor:

1. Sbor by se měl pro své zachování připravit na změny a nevyhýbat se užitečným změnám v životě a fungování sboru, které by vedly k lepšímu naplňování jeho poslání (ne však změny pro změny).
2. Společně více komunikovat o sboru, např. cíleně na sborové dovolené i při všech dalších vhodných příležitostech.
3. Oslovit členy, kteří se sborem nežijí a pozvat je k obnově vztahu se sborem, případně pak řešit jejich formální členství.
4. Více se zaměřit na misi a evangelizaci v rámci Prahy 1 a v bydlišti členů, více akcentovat důraz na misi způsobem neorganizovat život sboru jen pro sebe, ale i pro lidi mimo sbor.
5. Hledat a modlit se za nové pracovníky, v oblasti misie, pro práci s mladou generací, modlit se např. za vikáře pro sbor atp. Nezapomínat ani na další oblasti (služba Slovem, doprovod hudbou a zpěvem, hospodářská oblast atd.). Sbor má na mnoha postech personální nedostatek.
6. Být ostražití a diskutovat otázku, zda nejsme ve sboru tolerantní k závažným hříchům – například (a nejen) ke smilstvu.
7. Více, lépe, pravidelně a osobně informovat sbor o službách, které konáme, neboť jako sbor děláme mnoho skvělých služeb a aktivit. Hledat nové formy, které by zdůraznily, že to jsou aktivity nás všech, promyslet, jakou formou informovat, například svědectvím ve sboru.
8. Pojmenovat obdarování sester a bratří a povzbudit jeden druhého ke konkrétním službám včetně staršovstva.
9. Ujasnit si a vysvětlovat, jak jednotlivé subjekty, jako je FofrKafe, Knihkupectví Samuel, KTC aj., zapadají do koncepce sborové práce.
10. Klást si otázky, proč kterou aktivitu ve sboru děláme, abychom si nově uvědomili smysl našich služeb.
11. Zvážit, co dělat, aby se lidé, kteří se po pandemickém období nevracejí, vrátili na bohoslužby a do sboru.
12. Připravit sbor na volbu nového staršovstva, modlit se za to.
13. Hledat nového hospodáře. Staršovstvo je vděčné za nezištnou a velmi obětavou službu hospodáře během 20 let, s některými negativními závěry vizitační zprávy týkajícími se hospodáře sboru se neztotožňuje, a shoduje se na potřebě generační výměny na pozici hospodáře.
14. Znovu promyslet vzájemnou pastorační a funkční skupinkové rozdělení sboru.
15. Propojit ještě více život sboru v Praze se stanicemi v Neveklově a v Kralupech.
16. Promyslet a prodiskutovat způsob řízení celého sboru. Mimo jiné zefektivnit organizaci života sboru (do)vytvořením rad pro jednotlivé oblasti sboru, které by dostaly jasné zadání, kompetence a odpovědnost.

Advent a Vánoce 2022

Mesiáš přichází

Ježíš na nejsvětějším místě na zemi

Nedělní bohoslužby:

27. 11. 2022

Andělské zjevení v chrámu
Zvěst o příchodu Mesiáše

4. 12. 2022

Narozený Ježíš v chrámu
Jméno, obřizka a prorocství o Mesiáši

11. 12. 2022

Dvanáctiletý Ježíš v chrámu
Mesiáš učencům naslouchá a klade otázky

11. 12. 2022 v 17.00 hodin

Adventní koncert
Na nebi hvězda září

18. 12. 2022

Ježíš v chrámu
Dětská vánoční slavnost o Mesiáši

25. 12. 2022

Ježíš na vrcholu chrámu
Mesiáš vítězí nad zlem

Biblické studium:

29. 11. 2022

Duchovní očista chrámu
2 K 6,14-18 a Mt 21,10-17

6. 12. 2022

Naše tělo je chrám
1 K 3,16n; 1 K 6,19 a J 2,13-25

13. 12. 2022

Církev budovaná jako chrám
Ef 2,19-22; Jan 7,14-31 a Lk 19,47

20. 12. 2022

Bůh sám bude chrámem
21,22; Mk 13,1-2 a Ko 2,17

Adventní nedělní bohoslužby
v 10 hodin, biblické studium
každé úterý v 15.00 a 18.30 hodin

Sbor Církve bratrské v Praze 1
Soukenická 15, Praha 1
<https://cb.cz/praha1/portal/>

Začíná Advent

V neděli 27. listopadu 2022

Advent znamená příchod. Jako křesťané si připomínáme, že Mesiáš již přišel, ale ještě přijde. V letošním adventu a o Vánocích budeme trávit čas s Ježíšem na nejsvětějším místě na zemi, v chrámu Hospodinově. A protože i o nás platí, že jsme chrámem Ducha svatého, připravme se znovu a nově na jeho příchod do našich životů, rodin i do našeho sboru.

V jeruzalémském chrámu byl Ježíšův příchod nejen prorokován, ale také se uskutečnil. Poprvé do něj Ježíše přinesli jeho rodiče v náručí k obřízce. Pak chrám jako dítě a teenager navštěvoval v čase svátků. Ale posléze Ježíš už jako dospělý do něj vstupoval sám, kázal v něm a také občas způsobil neklid a rušil zavedené pořádky. Jednou – a toho si všimněme – vzal Ježíše do chrámu i sám ďábel! Ježíš jej však porazil a zvítězil nad zlem.

Jak jsme si řekli, jako křesťané jsme chrámem Ducha svatého. Připravme se, že Ježíš k nám a do našeho křesťanství opět přijde. Uvítejme ho, radujme se, a přitom se nebojme, že třeba možná i v nás samých udělá nový pořádek. Konečně předvánoční úklid se nemusí týkat jen našich bytů, prachu na policích a umytých oken, ale i našich duší. Začít můžeme v čase postním postem a modlitbou, neboť jako chrám Hospodinův máme být domem modlitby.

Bronislav Matulík

Co je to DPS Šlejnická?

Přijďte se někdy podívat

Pokud jste tam ještě nebyli, určitě jste tato slova někdy zaslechli v nedělních oznámeních.

DPS je dům s pečovatelskou službou a Šlejnická je ulice v Praze 6, kde dům stojí. Obyvatelé tu mají každý vlastní byt a přitom k dispozici různé služby pečovatelek. Vše začalo v roce 2016, již tu bydleli Květa a Milan Plichtovi a do Soukenické přišel nový kazatel – Broňa Matulík se ženou Janou.

Žádné bohoslužby tu nebyly, starý kněz, který sem kdysi docházel, zemřel a dále o ně nebyl ani přílišný zájem, natožpak o jiné způsoby než katolické.

To by ale nebyla Květa Plichtová (s porozuměním a zájmem další ženy, která již není mezi námi), aby se s vervou sobě vlastní nepustila do domlouvání a organizování a Broňa s Janou s ní byli tvůrčím způsobem zajedno.

„Nepohrdej dnem malých začátků...”

Nejdříve to byl hlouček několika věřících lidí, kteří si teprve zvykali na přijímání pod obojí (a dokonce z kalíšků!), na trochu jinou liturgii, na faráře bez mešního šatu... ekumena znamená tedy i takovéto změny? Už se ani nechce věřit, že kdysi i někdo strhal pozvánky vylepené ve výtahu. A řeči jako „co je to za divný spolek, pijí tam víno z kalíšků“ už jsou také minulostí.

Osazenstvo se postupem času mění, protože mnozí odcházejí a noví přicházejí, ale účastníků přece jen trochu přibývá, nyní nás bývá kolem 15 (na koncertech více) a zjemňují a upevňují se vzájemné vztahy. Stmeluje nás i společné občerstvení, na které se všichni stařečci těší, svižně pomáhá Markéta K. a neúnavně pečce mnohé dobroty Magdička Čermáková, kterou máme také pravidelně mezi sebou.

Výborné je i střídání všech tří bratří kazatelů, každý má svůj osobitý způsob a stařečci vděčně přijímají i jejich laskavý přístup.

A Květa P. se stále stará, zajišťuje přípravu i pozvánky, obvolává některé, aby nezapomněli atd. Marne ji nabádáme k odpočinku, aby si i ona nechala posloužit a nepřepínala síly.

Mimořádnou příležitostí je vždy koncert našich zpěváků v adventním a nyní již i předvelikonočním čase, první byl již v roce 2016!

Kéž Pán Bůh těmto bohoslužebným setkáním žehná, ať se jeho láska šíří v tomto domě!

Ludmila Beranová

P.S. A přece ještě jedna neodbytná a vracející se myšlenka:

Nemyslete si, že lidé na konci své životní pouti budou nějak samozřejmě obracet zrak k nebi, k Bohu a bilancovat svůj život. Opak je pravdou... jsou příliš zakotveni ve svých zvycích a názorech, starostech a bolestech a většinu sil musí věnovat k překonávání chatrnosti stáří.

Proto se mi stále vrací na mysl: „*Pamatuj na stvořitele svého ve dnech mladosti své, prve než nastanou dnové zlé a přiblíží se léta, o nichž dříš: nemám v nich zalíbení*“. Kazatel 12,1.

A tak, babičky a dědečkové, jeden z našich trvalých úkolů je modlit se za děti, vnoučata, pravnoučata (byť jejich stylu života již někdy nerozumíme), aby pak ve stáří byla jejich víra pevná a Pán Ježíš byl jejich silou i nadějí.

Mládež na Brodfestu

Bylo to opravdu nabitě událostmi

Brodfest je tradiční akcí mládeží CB, která se koná již mnoho let v Havlíčkově Brodě. Náplní je kromě osobních setkání a rozhovorů společný program, který sestává z ranních a večerních programů, sportů, koncertů, seminářů a přednášek. Z naší mládeže tentokrát vyrazilo vlakem 6 účastníků, aby zažili společenství s ostatními mládežemi. V následujících odstavcích pro Vás účastníci shrnuli vždy jeden ze seminářů či aktivit, kterých se zúčastnili:

Inspiroující žid Elie Wiesel

Seminář o Eliem Wieselovi, muži, který přežil holokaust v koncentračních/vylazovacích táborech v Osvětimi a Buchenwaldu byl velmi inspirující. Jako první použil termín holokaust, jeho nejznámějším románem se stala Noc. Velmi často si kladl otázku, jak se možné vysvětlit holokaust a extrémní zlo, které se událo za války. Nositel Nobelovy ceny za mír a aktivitu na ochranu utlačovaných a uprchlíků (zajímavé je, že i Palestinských). Postava Elieho Wiesela nám může ukázat, že naše plány se mohou velmi rapidně měnit a některé události v lidském životě nelze uspokojivě vysvětlit ani po celoživotním zamyšlení.

Citát: „Jak se dá vysvětlit, že ani Hitler ani Himmler nebyli exkomunikováni z církve? Že Pius XII. nikdy nepovažoval za nutné, neřeknu-li nezbytné, odsoudit to, co se dělo v Osvětimi a v Treblince? Že velká část příslušníků SS byli věřící, kteří byli svým církvím věrní až do konce? Že někteří zabijáci chodili ke zpovědi, když právě nemasakrovali? A že ti všichni pocházeli z křesťanských rodin a měli křesťanské vzdělání?“ (Cit.: Wiesel, Elie: A Jew Today, Random House, New York, 1979, s. 13.)

Křesťanský mindfulness

Seminář s názvem Křesťanský mindfulness byl o tiché modlitbě srdce, která umožňuje člověku duchovní růst a působí blaženost v našem nitru. Kazatel sboru CB z Havlíčkova Brodu hovořil o chlapci, který se vydal na cestu za Řeckými mnichy, chtěl se naučit duchovně rozjímat jako oni. Shrnul jejich praktiky do několika bodů. Hovořil o rozjímaní o samotném bytí, bez posuzování a s vděčností za to, že jsem. Dále pak o důležitosti uvědomovat si věci pomíjivé, a o nahlížení s věčnou perspektivou. Zmínil

Abrahama, od kterého se chlapec učil milovat všechny lidi nepodmíněnou Boží láskou. A v neposlední řadě také ducha svátého, který je nezbytný pro probuzení Kristova poznání.

Psychohygiena

(Petr Fuller, psychlog a psychoterapeut věnující se také pastorům a církevním pracovníkům):

Seminář o tom, že zdraví duše (mind), ducha (spirit) a těla (body) jsou úzce provázané a je třeba o ně pečovat o všechny, jinak hrozí vyhoření. Mezi péčí o zdraví duše (mysli) patří dostatečný odpočinek mysli (to zahrnuje také emoční a smyslový odpočinek), neodpočnutý člověk ani nemá dost síly ke službě druhým. Péče o ducha představuje mj. čas s Bohem a čas rozjímání o samotě. A péče o tělo znamená také i fyzický odpočinek a dostatek spánku. Naše těla jsou chrámem Ducha svátého a milost odpočinku je jedním z mnoha Božích darů.

Workshop chval

Workshop chval byl vedený kapelou Worship.ko (ko znamená kolektiv). Na semináři jsme mluvili o tom, co pro nás vlastně chvály znamenají. Byly zde skvělé rady, jak lze písně obměňovat, kdyby se někomu zdály třeba už ohrané. Třeba ať už změnit harmonii nebo rytmus a mnoho dalšího. Na konci jsme společně všichni vzali nějaký nástroj nebo se přidal zpěvem a dali jsme dohromady jednu chválu.

Pro mě osobně byly chvály během celého Brodfestu moc krásné a naplňující. Na všech programech, večerech chval a koncertech bylo skvělé být a chválit Boha společně se všemi.

Peki Němeček a mládežníci

Podzimní pobyt rodin v Kořenově

S trochou tance

Letos, stejně jako loni, vypadala účast některých rodin z organizačního týmu kvůli nemocem velmi nejistě. Nakonec jsme ale všichni s více či méně kašlajícími dětmi dorazili. Bylo nás více než loni, cca 15 rodin, průměrně máme tři děti na rodinu, takže dům byl naplněn až po střechu. Chata vypadala stejně omšele jako loni, ale nevadilo, jedem přeci pro společné zážitky a skvělé jídlo paní kuchařky. Což se u první večeře ukázalo být chybou, neb paní kuchařka byla jiná a velice nepříjemná. Pokud došly hrníčky, raději jsme si je umyli a napustili vodou, než jí prosit o čisté. Ale zas to velmi spojovalo celý kolektiv, když jsme si sdělovali příkoří prožitá s paní kuchařkou. Po večeři jsme došli do pokojů, které byly (ne)příjemně vyhřáté, topení žhnulo, že se na něj nedala položit ruka, regulační hlavici ovšem na našem patře měl pouze jeden pokoj. My ostatní regulovali ve dne v noci otevřenými okny dokořán a nastydli jsme. Do hor energetická krize nedošla. Ovšem vlivem protékající toalety došlo ke krizi vodovodní, neboť se vyčerpал celý vrt. Jelikož byl státní svátek, pár hodin trvalo, než přijeli hasiči a dopustili alespoň užitkovou vodu ke splachování toalet. Jenže čerpadlu to nestačilo a my po půlnoci v pátek šli spát smutní a zmatení. Nerozuměli jsme tomu, proč na naše modlitby Bůh neodpovídá a voda stále neteče. Smiřovali jsme se s tím, že v sobotu ráno budeme muset jet domů. Jak my jsme byli

smutní, tak našťvaná byla slečna provozní, která v jednu v noci čerpadlo bezmocně nakopla, a to se rozeběhlo. Byli jsme nadšení, že si budeme moci užít další společné programy. Děti v besídce s babičkami probíraly stvoření světa a mezitím jsme my, rodiče, naslouchali programům o manželství a o tom, že láska je jako tanec. Přednášeli nám manželé Oubrechtovi z Apoštolské církve. Poslední den jsme si spolu jako manželé měli možnost zatančit.

Mimo programy jsme zažili spoustu krásných věcí, byli jsme na rozhlednách, v lese, někteří se za svitu měsíce koupali v Jizeře, líтали jsme po louce ve snaze přinutit létat draky. Opékali jsme buřty, děti si pro kamarády připravily bojovku, tančily na maškarním a po nocích jsme spolubyli. V neděli nám přijel slovem a Večeří Páně posloužit bratr kazatel Bronislav (Matulík, aby nedošlo k nějaké mýlce). Nejsem si úplně jistá, ale možná ještě nikdy nekázal před plnou hospodou lidí v záři barevných disků světél a neumýval kalíšky za barem u kasy.

Jsem moc ráda za všechny, kdo přijeli, i když ani nebylo dost času se s každým více zapovídat. Jsem vděčná pánu Bohu, že nám požehnal krásným babím létem a že jsme i přes zdravotní komplikace na akci mohli být a budu z ní dlouho čerpat. Vy, kteří jste letos váhali, určitě příště jed'te!

Sandra Němečková

Neveklovští vědí, jak povzbudit svého kazatele

Brigáda v Neveklově

Milí čtenáři, rád bych se s Vámi podělil o radost z neveklovské stanice. Článek jsem nazval: Neveklovští vědí, jak povzbudit svého kazatele. A to je ta moje radost, se kterou se chci s Vámi podělit. V sobotu 8.10. proběhla ve stanici Neveklov brigáda ve sborové budově a na farní zahradě. Vyklízeli jsme bývalou uhelnu, štukovali zeď v průjezdu, nařezali jsme dřevo ze starých podlah, rozebrali stará vrata a odvezli dva přívěsné vozíky různého nepořádku. Udělali jsme více práce, než jsem čekal.

Brigáda byla vyhlášena asi tři týdny předem, ale do poslední chvíle jsem nevěděl, kolik přijde lidí. Velmi mě povzbudilo, že přišlo sedm lidí včetně Ruslana, otce ukrajinské rodiny, které jsme poskytli útočiště na faře. Tolik lidí jsem nečekal. Pomáhaly dokonce i dvě děti, které musím pochválit, protože opravdu pracovaly (nebyla to jen dětská hra na pomáhání).

Všichni, kdo přišli, pracovali energicky a s dobrou náladou. Ta atmosféra byla velmi příjemná a já jsem se cítil moc dobře. Pro mne to bylo a je velké povzbuzení, ze kterého jako pastýř sboru, čtu zájem o stanici. Cítil jsem, že lidem na stanici záleží a berou to tady jako svou věc. A to je pro kazatele velkým povzbuzením. Dvě věci dokážou povzbudit kazatele a dodat mu energii do další práce: Dobré vztahy mezi členy sboru a zájem o sborové věci. Z obojího se mohou momentálně v Neveklově radovat. Modlím se, aby to tak zůstalo. Je to veliký dar Boží, ale záleží to i na nás. I na neveklovský sbor přijdou útoky od zlého. Obstojíme, nebo dopřejeme místa zlému? Modlím se, abychom měli v té hodině dost pokory a moudrosti. Bůh bude s námi, když zůstaneme věrní. My ale naději máme v Bohu živém.

Tomáš Trávníček

Malá Skála

Mládež na cestách

Začátkem nového školního roku jsme se na mládeži společně dohodli, že bychom tak jednou za měsíc udělali nějakou mládež trochu jinak a společně podnikli nějakou akci. Na první akci jsme se shodli udělat větší akci s přespávačkou a to na první víkend v říjnu. Společně jsme se v pátek po dorostu sešli a společně přespali s tím, že následující den nasedneme do auta a pojedeme se podívat do Malé Skály. Cesta tam trvala necelou hodinku a půl. Když jsme dojeli, vydali jsme se na cestu. Jako první jsme chtěli vyjít na místní zříceninu skalního hradu Vranov. Byla to celkem štreka, ale jak jsme vylezli úplně nahoru, byl shora krásný výhled a stálo to za to. To bylo teprve poledne a byl čas oběda. Nechtělo se nám brát moc jídla s sebou, tak jsme se rozhodli, že navštívíme místní restauraci Maloskalský pivovar. Po obědě jsme se chtěli podívat kousek odsud do Chléviště, to je okruh takovým skalním městem, dalo by se říct. Trochu jsme to podcenili, protože to bylo mnohem výš než ten kopec předtím, a to se nám zdálo, jaká to byla dálka. Ale pak na nejvyšším vrcholku těch skal bylo krásně vidět, jak jsme si předtím mysleli, že jsme vysoko a teď na ten hrad koukáme z takové výšky. Cestou zpátky jsme si to pak trochu zkrátali a jeli zpět do Prahy. Někteří z nás se pak ještě večer šli podívat na muzikál Muž se železnou maskou do Divadla Broadway Praha, což bylo takové krásné zakončení naší první akce. Takové akce bychom do budoucna v rámci mládeže i rádi využili k pozvání třeba i nových kamarádů a lidí, kteří by měli zájem se podívat na mládež a seznámit se.

Honza Koudela

listopad
2022

samaří

SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

ve čtvrtek od 18 hodin

10. 11. Pohostinný poutník Abraham

Teoložka Ivana Noble se ve své přednášce soustředí na fyzický a duchovní výklad Abrahamovy cesty ke svobodě a k tomu, aby se uprostřed znepřáteleného světa stal otcem národů.

24. 11. Dobrovolníkem v Keni

Jak se žije v nejchudších částech Keni a co si z toho odnést do našeho evropského života. Povídání s dobrovolnicí Terezií Fischerovou.

pořadatel:

Sbor
Církve
bratrské
v Praze 1

ForKafe
Soukenda

podpořeno
grantem:

mediální
partneři:

Dorostový puťák

aneb když mlha nevadí

Třetí říjnový víkend jsme s dorostenci vyrazili na puťák. Plán byl jasný!... dojít z Hodkovic nad Mohelkou přes Javorník až na Ještěd. Začátek výpravy nám trochu zkomplikovalo zpoždění autobusu, ale my jsme se zastavit nenechali. Ta okoloještědská příroda je krásná, ovšem moc jsme toho z ní neviděli. Hustá mlha se nás totiž držela celý den.

Aby se nám lépe šlapalo, zpívali jsme si. Díky tomu jsme ty kilometry zas tolik nevnímali. Možná na to měla vliv i ta mlha, protože když nevidíte velký kopec, na který jdete, je to o něco snazší.

Cestou jsme navštívili Hospůdku U Šámalů, pozdravili horské koně, obědvali u Obřího sudu, běhali, aby nám nebyla zima, přespali v Libereckém sboru a v neděli se zúčastnili jejich sborového dne. Dva dny a spousta zážitků k tomu...Po zimě určitě vyrazíme objevovat další krásná místa naší země!

Miri Beranová

Vánoční knihovnička

Protože se adventní čas velmi rychle blíží, vybrala jsem pár knih, které můžou dětem i vám to čekání zkrátit. První série je pro děti cca od 5 let.

1. **Dárek pro Ježíška**, Stjepan Lice – Během čekání na Štědrý večer vypráví dědeček Benjaminovi příběh o narození Ježíška. Jenže dědeček usne a Benjamin zmizí...
2. **Čekání na Vánoce**, Marek Kita – Kniha má ambici provést čtenáře 28 dní adventu. Přibližuje nejen vánoční příběh, ale seznamuje nás s mnoha generacemi starozákonních postav, u kterých příběh začíná. Zároveň vysvětluje, co je advent, proč miminko položili do jesliček...
3. **Vánoce pro Kočku**, Terezie Radoměřská – 23 adventních pohádek a jeden opravdový příběh. Kniha vhodná 'do adventního kalendáře', kdy si můžete s dětmi podle příběhu vyrábět vybavení Betléma.
4. **Kouzelný kalendář**, Jostein Gaarder – Podobně členěná kniha. Moc doporučuji audio verzi.

A k těm adventně vyráběcím bych doporučila i knihočasopis **Andělé na vánoční pouti**, Karmelitánské nakl. V knize je 24 příběhů o andělech. Každý anděl je k vystřížení a pověšení např. do girlandy. Betlém si můžete vyrobit i z knihy **V Betlémě se svítí**, Cesta domů. Moc fajn kniha s inspirací na vyrábění je i **Čekání na Vánoce**, Andrea Popprová. Začíná už svatým Martinem a provede děti tradicemi v předvánočním čase. Autoři myslí i na nejmenší čtenáře. Za nás moc doporučuji **Narození Ježíška**, Karmelitánské nakl. Kniha s pevnými listy a pohybovými prvky. **Narodil se král**, ČBS. Okénková kniha. **Vánoční příběh pro nejmenší**, ČBS. Měkké listy, bohatě ilustrovaná, kratičký text. Příběh o tom, jak za jednou mladičkou slečnou přišel anděl a nakonec i tři králové. Stejný popis se hodí i pro **Vánoční příběh pro kluky a holky**, ČBS. Dospělé by mohly potěšit **Vánoční příběhy pro potěchu duše**, Bruno Ferrero

Naplňný čas adventu bez zbytečného shonu přeji nám všem

Sandra Němečková

Sbor církve bratrské v Praze 1
Soukenická 15

Hledá

Správce sborových budov

Máte-li sami zájem, nebo víte o někom, pro koho by tato nabídka byla zajímavá, dejte nám vědět na adresu soukenicka@cb.cz nebo na tel. **724 285 687** (kazatel) či **603 210 090** (hospodář sboru).

NAROZENINY

Potzová Naděžda	2. 11.
Mohrová Milada	4. 11.
Beranová Alena	10. 11.
Melicharová Zdeňka	10. 11.
Němeček Petr	10. 11.
Brou Marta	13. 11.
Pavlíček Ondřej	14. 11.
Pavlíčková Milada	17. 11.
Nováková Anna	18. 11.
Bíbová Jana	28. 11.
Štěrba Jiří	28. 11.
Koňáková Milena	29. 11.
Rech Michael	30. 11.

Ze staršovstva

Staršovstvo na svém posledním setkání probíralo mimo jiné tyto záležitosti:

- Vrátilo se k Vizitační zprávě a navrhlo 16 bodů k diskuzi ve sboru a poté k realizaci. Tyto body jsou i v těchto sborových listech.
- S Jindrou Koudelou diskutovalo o aktuální situaci v Awaně a výhledech do budoucna.
- Poslechlo si návrh Radka Novotného na zřízení skautského oddílu v Soukenické a pověřilo jej bližším prozkoumáním možností realizace a k tomuto tématu se chce vrátit po novém roce.
- Souhlasilo s pořízením sluchátek pro naše stanice.
- Pracovalo na přípravě Sborového dne, který proběhne v neděli 20. 11. 2022.
- S radostí vyslechlo zprávy z Kralup, kde se konalo již druhé shromáždění v Domově pro seniory.
- Diskutovalo inspirační aktivitu pro náš sbor – Pozvi na oběd svého souseda z lavice

i ze sboru – iniciativa k vzájemnému poznávání, k nové komunikaci v rámci sboru, zveme lidi známé a především neznámé, jednu neděli v měsíci pozveme někoho domů či do restaurace na oběd a budme připraveni se nechat pozvat.

Předplatné časopisu BRÁNA

Objednávky do 27. listopadu 2022

Vážení bratři a sestry, srdečně Vás zdravíme z ústředí Církve bratrské. Již 5 let je Církev bratrská vydavatelem časopisu BRÁNA. Redakční rada časopisu získala za tu dobu řadu zkušeností a připravila pro Vás spoustu zajímavých článků, rozhovorů a informací. Doufáme, že Vám Brána přináší povzbuzení i podněty k přemýšlení a osobnímu růstu. Protože se již připravujeme na rok 2023, dovolujeme si Vás oslovit s prosbou o objednávku časopisu na příští rok. Cena Brány pro rok 2023 musela být navýšena v důsledku výrazně vyšších nákladů na vydání. Cena za jedno roční předplatné tak v roce 2023 bude 600,-. Objednávat je možné ve vašem sboru nejpozději do neděle 27. 11. 2022. Obracíme se také na ty, kteří časopis BRÁNA dosud neodebírají, aby případnou objednávkou zvážili. Přejeme Vám všem Boží požehnání pro další dny.

Petra Veselá

Burza

oblečení, bot, hraček a knih

Datum zahájení: **8.11. 2022** (úterý)
Datum ukončení: **13.11. 2022** (neděle)

Burza bude otevřena:

Út 8.11. 12:00-18:00

St 9.11. 12:00-18:00

Čt 10.11. 12:00-18:00

Pá 11.11. 12:00-18:00

So 12.11. 9:00-18:00

Ne 13.11. 12:00-17:00

Vše zdarma!

Prosíme, přinášejte věci pouze v takové kvalitě,
které byste si sami odnesli.

Věci, které chcete na burzu věnovat ,můžete přinést v neděli 23. října, v neděli 30. října a v neděli 6. listopadu.
Vždy před a po shromáždění je od vás převezmeme v prostoru na rampě (s. Málková, s. Mířková).

Předání věcí v jiném termínu si musíte předem domluvit se sestrou Ester Mířkovou.

Mimořádná shromáždění

Sborový den – v neděli 20. listopadu 2022. Dvakrát za rok se scházíme společně ze všech míst sboru ke slovu Božímu, ke společným chválám, zpěvu, ke svědectvím... Budeme také společně stolovat u večeře Páně, ale také při společném obědě. .

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.15 10.00	modlitební chvíle NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00 18.30	setkání nad biblí setkání nad biblí
Středa	18.00	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	15.00 16.30 18.30	setkání maminek s dětmi setkání Awany setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800